Aquella il·lusió del primer cop

Dani Morilla i la seva família, membres de la Penya Pere Pons, s'estrenaran al Camp Nou el mateix dia que el Girona hi jugarà per primer cop

Dani Morilla i els seus fills.

La paraula és «il·lusió». Resulta el mot que més defineix l'estat d'ànim dels aficionats del Girona abans de l'històric partit de demà al Camp Nou. Un estadi amb capacitat per a 99.354 espectadors, si fa no fa els habitants de Girona, convertit en una atracció turística més de Barcelona tot i que aquesta temporada l'assistència no acabi de ser del tot reixida. Un escenari on fins no fa gaire el Girona només podia veure-s'hi jugant un partit oficial en somnis, o s'havia de conformar veient-lo, imponent, de lluny, al fons, quan visitava el Miniestadi (demà precisament ho farà el Nàstic en partit de Segona A).

Per a Dani Morilla, que viu a Cornellà, i la seva família, membres de la Penya Pere Pons [http://www.diaridegirona.cat/tags/pere-pons.html], la de demà també serà una cita històrica. S'estrenaran al Camp Nou el mateix dia que ho farà el «seu» Girona. L'equip que segueixen amb passió des de 2012, quan se'n van fer abonats, de gol nord, i que ha acabat engrescant tots els seus quatre membres. Ni Morilla ni la seva dona, Cristina Domínguez, ni tampoc els seus dos fills, Pol, de 12 anys, i Jon, de 9, han estat mai a l'estadi del FC Barcelona. «No s'havia donat l'ocasió, tot i que els nens ja feia temps que deien que un dia hi havíem d'anar. Doncs què millor que anar-hi a veure el Girona? Segur que serà una jornada que no oblidarem mai i si a sobre rasquem un punt o guanyem, ja no t'ho dic», reflexiona aquest seguidor.

A la família l'afició pel futbol va començar a anar in crescendoquan el fill gran, en Pol, va començar a jugar amb el Celrà. És porter i ara ja milita en categoria infantil, tot i que aquest cap de setmana estarà de baixa perquè s'ha fet mal en un dit d'una mà. Durant la temporada 2011/12, un grup de pares de l'equip van començar a engrescar-se a anar de tant en tant a Montilivi, i l'any següent, el del primer play-off d'ascens amb Rubi a la banqueta, l'interès ja era tan gran que es van fer abonats. Dani Morilla recorda que un dels entrenadors del seu fill va ser Pau Pons, el germà del migcampista del Girona, Pere. «Llavors vam fer molta amistat i amb uns quants pares vam començar a plantejar la idea de fer una penya dedicada a ell», recorda. Uns anys més tard, amb l'orgull d'haver firmat un debut a Primera inoblidable, ja afinen la gola i preparen les banderes per descobrir el Camp Nou animant el «seu» Girona.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/02/23/aquella-illusio-del-cop/897604.html?utm_source=rss